

یک پیروزی بزرگ و تاریخی برای جنبش کارگری ایران

در تظاهرات روز جهانی دفاع از کارگران ایران شرکت کنیم

فرهاد شعبانی

مبارزات طبقه کارگر ایران بر علیه رژیم اسلامی سرمایه داران که هر برگ آن با رنج و خون و شجاعت شمار زیادی از فعالین و مبارزین این طبقه ورق خورده است، یک پیروزی بزرگ را در تاریخ خود ثبت کرد. مبارزات چند سال اخیر کارگران در داخل و مدافعان جنبش این طبقه در خارج از مرزهای ایران بالاخره توانست توجه جامعه کارگری در سطح جهان را به خود جلب کند.

روز سه شنبه هفتم فوریه 2006 برابر با 18 بهمن ماه 84، کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری و فدراسیون اتحادیه های جهانی طی صدور اعلامیه ای روز 15 فوریه سال 2006 را بعنوان روز جهانی حمایت از کارگران ایران اعلام کردند، و از تمام اتحادیه های کارگری در سطح جهان خواسته اند که در این روز در مقابل سفارتخانه های رژیم اسلامی و یا وزارت خارجه کشورهای خود برای دفاع از خواسته های کارگران ایران دست به تظاهرات بزنند.

بدون شک و با توجه به اینکه کنفدراسیون اتحادیه های آزاد کارگری بیش از 145 میلیون کارگر متشکل در 234 اتحادیه کارگری در 154 کشور دنیا را نمایندگی می کند، این رویداد، یک پیروزی بزرگ و تاریخی برای جنبش کارگری ایران خواهد بود، و بعنوان یکی از روزهای تاریخی در جنبش کارگری ایران ثبت خواهد شد.

این اقدام البته که حاصل تلاش، مبارزه و فداکاری طبقه کارگر ایران است. محصول مبارزه و جانفشانی کارگرانی است که زیر برق سرنیزه و سرکوب خشن و بیرحمانه یکی از هارترین و ضد کارگری ترین رژیمهای قرن خواسته هایش را مطالبه می کند.

ما فعالین جنبش کارگری و کمونیستها نه تنها در تحقق این دستاورد سهیم هستیم، بلکه در هر چه موفقیت آمیزتر برگزار شدن و تثبیت آن باید از هیچ تلاشی دریغ نوزیم. این یکی از تاریخی ترین فرصتهایی است که نباید آن را از دست داد.

ما باید در هر جای دنیا که هستیم روز 15 فوریه در تظاهراتهای فراخوان داده شده شرکت کنیم، و فریاد عدالت خواهی طبقه کارگر ایران را در این مناسبت هم به گوش جهانیان و پیشاپیش آنان کارگرانی که در این روز به دفاع از همسرنوشتانشان در ایران به خیابان می آیند، برسانیم.

در تاریخ جنبش کارگری جهان، بخصوص در دوره ای که بورژوازی در ابعادی جهانی تعرض علیه دستاوردهای طبقه کارگر را در صدر اولویتهای خود قرار

داده است، چنین رویدادهائی بی سابقه است. این چنین فرصتی که اتحادیه های کارگری در بعدی جهانی از مبارزات کارگران یک کشور به حمایت برخیزند رویدادی اگر بیسابقه نباشد، کم سابقه است. بنابراین ما نباید این فرصت تاریخی را از دست بدهیم.

بی درنگ باید از این فراخوان با صدور اعلامیه هائی حمایت کرد و خود را برای شرکت در تظاهراتهای این روز آماده نمود.

در این روز توسط ما فعالین جنبش کارگری و مدافعان این جنبش در خارج از کشور باید دهها و صدها پلاکارد و بانرول به دفاع از جنبش کارگری ایران به اهتزاز در آید. دهها هزار برگ اعلامیه و اطلاعیه که خواستها و مطالبات کارگران ایران که بر همگان روشن است که کدامند، منتشر و توزیع شود. باید مصرانه بکوشیم که تریبونهای این حرکتها بزرگ برای دقایقی در اختیار فعالین کارگر و مدافعین جنبش کارگری قرار گیرد و از این طریق نیز بانگ عدالت خواهی طبقه کارگر ایران فریاد زده شود.

دخالت ما فعالین جنبش کارگری، سازمانها و احزاب کمونیست و چپ باید یاد آور خاطره شرکتیمان در تظاهرات 15 فوریه جنبش جهانی ضد جنگ در سال 2003 میلادی باشد که میلیونها انسان در 80 پایتخت دنیا در آن شرکت کردند و فریاد "جنگ نه" "صلح می خواهیم" را سر دادند، باشد.

در روز 15 فوریه 2006 باید صدای پای مدافعان جنبش کارگری ایران در این مارش عظیم طبقاتی شنیده شود. در این روز باید بانگ رسای شعارهای ما در موج عظیم همبستگی جهانی با جنبش کارگری ایران درهم آمیزد و همانند خونی تازه در رگهای جنبش کارگری ایران جاری شود. کمپین ما به مناسبت شرکت در این روز باید دیوار سانسور را بشکند. پژواک بانگ رسای ما از دیوار های بلند زندانها باید عبور کند تا اسانلو و صدها فعال جنبش کارگری زندانی آن را بشنوند. کودکان محروم و مضطرب کارگران زندانی با رگ و پوست خود آن را احساس کنند و با دیدن این صحنه های پر شور همبستگی طبقاتی با والدین کارگرشان گل لبخند بر لبهایشان شکوفه بزند و دنیای آرزوهایشان افق روشن را ببیند. باید حس کنند که بابا تنها نیست. رفقا این فرصت تاریخی را نباید از دست داد.